

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 49.

V Ljubljani, v petek 28. februvarija 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo na naročbo.

S 1. marcem pričnjenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

D n a j, 27. februvarija.

Vlada je predložila načrt o poljedelskih zadru-
gah in določbo o vlogah denarjev za varovanje in
oskrbovanje pri hranilnicah in poštah uradih;
pravosodni minister je predložil dopis, v katerem
zahteva za nova sodišča in premembe v uradništvu
zvišanje kredita od 100.000 na 173.000 gld.

Minister za deželno brambo odgovarja na razne
interpelacije.

Prva točka dnevnega reda je bila volitev v
kvotno deputacijo. Oddanih je bilo 247 glasov, ab-
solutna večina znaša 124 glasov. Izvoljeni so bili:
Dr. Beer, dr. Menger, dr. Russ, vitez Jaworski,
vitez Zaleski, Klun, grof Zedtwitz, Janda, dr. Kaizl.

Nadalje so dobili dr. Steinwender 110, dr. Eben-
hoch 102, dr. Lueger 40 in Hauck 15 glasov. Za
deseti mandat je bilo torej treba druge volitve. Pri
drugem glasovanju je bilo oddanih 230 glasov, od
katerih je dobil dr. Ebenhoch 111, dr. Steinwender
99, dr. Lueger 19. Med prvima dvema je bila ožja
volitev, pri kateri je bil izvoljen dr. Ebenhoch s
117 glasovi, dr. Steinwender je dobil 97 glasov.

Na to so se vršile dopolnilne volitve v razne
odseke. Na mesto dr. Klaića je bil v budgetni od-
sek izvoljen Robič; na mesto dr. Plažeka in plem.
Globočnika v odsek za službeno pragmatiko dr. Pien-
tak in Višnikar; na mesto Poppra v železnični od-
sek Bohaty; na mesto dr. Schorna v pristojbinski
odsek baron Hayden; na mesto dr. Klaića v odsek
za poslovni red grof Falkenhayn; na mesto pl. Glo-
bočnika v justični odsek Višnikar; na mesto dr.
Klaića v legitimacijski odsek Pfeifer; na mesto Glo-
bočnika in grofa Sylva-Tarouca v montanski odsek
grof Falkenhayn in Jax; na mesto dr. Schorna v
tiskovni odsek dr. pl. Fuchs; na mesto dr. Schorna
in dr. Plažeka v privilegijski odsek vitez Podlewski
in dr. Dostal; na mesto dr. Klaića v odsek za mor-
narski red Borčić; na mesto Poppra v odsek za
davek na žganje Auspitz; na mesto pl. Globočnika,
dr. Plažeka, dr. Fuxa in viteza Abrahamovicza v
odsek za državni računski dvor dr. Knoll, dr. Trach-
tenberg, baron Wassilko in Hofmohl; na mesto dr.
Fuxa v kazenski odsek dr. Schücker; na mesto
dr. Schorna, dr. Plažeka in dr. Fuxa v perma-
nentni kazenski odsek vitez Krynicki, dr. Schücker
in dr. Dostal; na mesto Poppra v valutni odsek dr.
Knoll; na mesto pl. Globočnika in dr. Plažeka v
upravni odsek vitez Madeyski in knez Schwarzen-
berg; na mesto dr. Klaića v gospodarski odsek ba-

ron Hayden; na mesto pl. Globočnika v brambeni
odsek Kaltenecker.

Nato se je pričela nadrobna debata o srednjih
šolah.

Posl. dr. vit. Kraus naglašja, da pritožbe o
nezadostni izobrazbi učiteljskih kandidatov niso opravi-
čene, opravičene pa so glede prevelikih formalno-
stij v šolah; telesne vaje so koristne, nikakor pa ne
potrebne uniforme profesorjev. Ženskam ni treba
zapirati vrat v višje šole, posebno koristne bi bile
višje gospodinske šole. Konečno se pritožuje, da je
na Štajerskem premalo srednjih šol.

Posl. Kurz pritruje predgovorniku glede žen-
ske vzgoje ter priporoča boljše plače za srednješol-
ske profesorje. V nižjih razredih naj se vpelje jed-
notni pouk, klasiški jeziki se ne smejo odstraniti,
pač pa ni treba, da bi bili podlaga vsemu pouku.
Učni načrt mora boljše ustrezati modernim zahtevam
ter se ozirati na razne dežele in narodnosti. Po-
sebnost priporoča domačo zgodovino. Država naj pre-
vzame v svojo upravo gimnazijo v Opavi in realko
v Budjevicah. Sploh naučna uprava ne sme biti
tako centralistiška.

Naučni min. baron Gautsch naglašja važnosti
modroslovja za bogoslovce, juriste in medicince in
da bi mnogi, redni izpiti na vis. šolah ne odpravili
znanih nedostatkov, vsaj ne pri večini slušateljev,
in visoke šole bi zgubile svoj značaj. Minister iz-
javlja, da naučna uprava ni pripravljena, ustanav-
ljati ženske gimnazije, dasi prizna, da so posamezne
ženske sposobne za višje nauke. Toda z narodno-
gospodarskega stališča se višje ženske šole ne mo-
rejo priporočati. Pač pa je vlada pripravljena, po-
speševati višjo omiko deklet za prihodnji poklic so-
prog in mater. Posebno je treba takih šol za hčere

LISTEK

Slavnostni govor.

(Spisal Mrázov.)

(Dalje.)

Ivan Prosen je bil pisar pri notarju, a to šele
nekalet sem. Zdelo bi se, da ta človek ni prav za
nobeno rabo, da je tako rekoč le po pomoti zašel
na ta svet, med druge ljudi. Vse mu je izpodletelo,
česar se je lotil, zato, ker ni bil z ničemer zadovo-
ljen; sam pa je tožil, da ga preganja usoda. Dokler
je hodil v šolo, učil se je vseh mogočih stvari,
samo ne, česar bi bilo treba; bral je brez števila
knjig, same šolskih ne. Pozneje je hodil po raznih
pisarnah, toda nikjer ni bilo zanj. Ko mu oče umrje,
zapusti mu nekoliko denarja.

Sin premišljuje, kam bi ga pripravil; naposled
se odloči in odpre gostilno v svojem rojstnem kraju,
na Bregu. Brežani so se neizmerno čudili krčmarju,
ki pušča doma svoje goste brez postrežbe, sam pa
hodi v čitalnico in po drugih gostilnah, deklamuje
in govori „o vzvišenih nalogah človeka“. Takrat se
je tudi oženil in prvičkrat v svojem življenju se ni
zmotil. Njegova Malka je bila dobrosrčna ženska, ki
ga je neizmerno ljubila, občudovala in se zanimala
z vso dušo za najmanjše njegove muhe in skrbi. Gostilna
je naposled propala, da nihče prav ni vedel,
kako, a v veliko zadovoljstvo krčmarju samemu, ki

je izprevidel ravnodušno, „da sploh nikoli ni bil za
tak posel“ in se je čutil svoji ženki, ki je na skriv-
nem jokala in tarnala, „da gre vse v nič“. Prosen
je dobil službo pri notarju.

No, zdaj je začel tudi on jadikovati in vzdih-
vati po „zlati svobodi življenja“ in s solzami v očeh
je pogledal časih na hišico, kjer se je svetil svoje
dni ponosen nadpis: „Gostilna pri pevcu.“

Prosen je bil slabega zdravja; to se je že vi-
delo na njegovi suhi, koščeni postavi, na ozkem,
prozorno-bledem obrazu. Njegove male oči so bile
živahne, a vodene in brez bleska. Smešen vtisek je
delal njegov čisto beli, veliki in malo v stran po-
tisnjeni nos.

To je bil Prosen, slavnostni govornik.

Drugi dan ob dvanajstih se odpravi k Mudnu.

„Oprostite, gospod Muden, če vas nadlegujem
... ali motim ...“

„Prav nič, prav nič, Prosen, le povejte, kaj
bi radi.“

„Treba je, gospod Muden, da se pogovorimo,
kako bo letos zastran veselice.“

„A — vi še niste dobili vabila? Saj ste ud, če
se ne motim, in vsi udje se seveda najprej pova-
bijo. Le pridite, Prosen, v nedeljo bo veselica.“

„Toda, gospod Muden, jaz sem že dobil pova-
bilo. A rad bi vas samo vprašal, kako je letos s
slavnostnim govorom; kako ga namreč hočete imeti,
da bi se kdo ne spodtikal óbenj.“

„Jaz vas ne razumem prav, Prosen. Kaj mi-
slite s temi besedami?“

Govorniku je postajalo nekako tesno.

„Prosim vas vendar, gospod Muden, meni se
zdi, da bi odbor razjasnil, kako prav za prav hoče
stvar imeti ... zdaj, ko je prilika nenavadna ... o
petnajstletnici.“

Muden privzdigne obrvi visoko in odgovori z
dostojanstvom in počasi:

„Jaz si vam usojam pripomniti, gospod Prosen,
pisar pri notarju Jeronimu, da vas to ne briga ve-
liko ... Odboru se ni zdelo primerno, da bi dolo-
čila, ki jih je dal govorniku, razložil tudi vsakemu
čitalnišnemu udu posebej.“

„Toda jaz vsekakor mislim ... kot govornik ...“

„Ne bodite no otročji, Prosen, prosim vas! Vi,
pa govornik! Saj se se vam ljudje že tako vsako
leto smejali ... In da bi letos, o petnajstletnici! ...
Ha, ha, ha! Vi ste ptič, Prosen, to se vam mora
reči! ... Ali, da govorim resno. Odbor je izprevidel,
da bi vam tega posla sploh nikoli ne bil smel iz-
ročiti. Saj sami lahko pomislite: Vaše govorjenje,
vaša gestikulacija, potem postava, obleka itd., in na-
posled: Vaša služba! — Ne zamerite, bilo bi ven-
dar malo čudno, ko bi imel pisar med nami kakšno
vlogo ... No, pa pustiva to; vidim, da vam je
mučno. Seveda, kaj more človek za to: kar je, pa
je; ta več, oni manj. Z jedno besedo, Prosen, slav-
nostni govor je že prevzel Projec.“

Prosen se je poslovil.

(Dalje sledi.)

uradnikov, častnikov in učiteljev. Potem bode mogoče, da postanejo tudi ženske učiteljice na ženskih pripravnicah. Vlada hoče tudi skrbeti, da bodo ženske mogle delati zrelostne izpite, toda pod istimi pogoji, ko moški kandidatje, in sicer le na državnih zavodih. Ženske imajo že sedaj priliko obiskovati visoke šole kot hospitantije, vendar bode treba v tem oziru primernih prememb. V ostalem se sklicuje na izjave v budgetnem odseku.

Slovenska stolica v Gradcu.

(Govor posl. Kluna v drž. zboru dne 25. febr.)

Dasi želim, da bi se hitro rešil proračun za l. 1896, vendar moram izpregovoriti o stvari, ki je največjega pomena za kulturne težnje slovenskega naroda. V budgetnem odseku in v vis. zbornici so se že večkrat ponavljale pritožbe, da med vsemi jeziki v naši državi samo slovenščina nima mesta na visokih šolah. Nemci, Čehi, Poljaki in Hrvatje imajo svoja vseučilišča, za druge jezike so v večjezičnih deželah ustanovljene posebne stolice. Le slovenski jezik je izključen z visokih šol, dasi ni najmanjši in tudi ne najmanj važni med mnogimi jeziki v Avstriji.

Ta jezik govori poldrugi milijon državljanov in je med vsemi slovanskimi jeziki jedini, ki si je ohranil bogatost oblik, lepoto in točnost skupnega staroslovenskega jezika in ima med vsemi živimi slovanskimi jeziki tudi najstarejše pismene spomenike, kakor to izpričuje češki učenjak Dobrovsky, ki je pisal Kopitarju: Gratulor vobis Crainciis, quia antiquissimum manuscriptum habetis — čestitam vam Kranjcem, ker imate najstarejši rokopis. Prvi slovenski prevod sv. pisma je le nekaj desetletij mlajši, ko prvi nemški prevod Lutrov, in prva slovenska slovnica je iz istega stoletja, ko prva nemškega jezika.

Kar se tiče lepote in vsebine naših narodnih pesmij, opozarjam le na to, da jih je sloveči nemški pesnik Anastazij Grün, naš rojak grof Anton Auersperg prevel v nemščino in objavil. Smešno je torej, da ljudje, ki slovenskega jezika prav nič ne poznajo, ali pa so ga k večjemu slišali iz ust kakega malomestnega hlapca, ki govori iz vseh mogočih jezikov skovano mešanico, da se taki ljudje drznejo imenovati naš jezik surov, reven in nerazvit, kakor smo to že večkrat čuli tukaj v zbornici, posebno od g. celjskega poslanca. Njemu in vsakemu, ki se norčuje iz slovenskega jezika, priporočamo, naj prečita Anastazija Grūna odo „An meinen Lehrer“, ki je v njegovih zbranih delih. Sodba teh čestitih strokovnjakov o slovenskem jeziku je toliko vredna, kakor sodba slepca o barvah.

Slovence to peče, da slovenski jezik navzlic vsestranskemu svojemu razvoju ne najde mesta na visoki šoli one dežele, kjer je priznan kot drugi deželni jezik; mi smo na slabšem, kakor v nekdanjem nazadnjaškem času. Ze za časa germanizacijske dobe

pod cesarjem Jožefom II. so čutili potrebo slovenske stolice na vseučilišču v Gradcu in l. 1780 zasledimo uradno premišljevanje, „ali bi ne bilo treba na liceji upeljati pouk slovenskega jezika“. Dne 4. julija 1810 je gubernij opozarjal štajerske stanovce, da dovolijo dotacijo za učno mesto slovenskega jezika. Dne 20. julija 1810, torej 16 dni pozneje, je stanovski odbor nasvetoval 1000 gld. letne plače za učitelja slovenskega jezika „trdno prepričan — kakor se čita v dotični listini — da se mora gojiti materni jezik v naobrazbo ljudstva, s čimur pridobi tudi nemški jezik“.

To mesto je bilo začasno nameščeno l. 1811 do l. 1834, ko je bilo dne 14. avgusta s cesarskim dovoljenjem stalno zistemizovano. Tako je ostalo do l. 1866, ko je bila ustanovljena stolica za slovansko filologijo.

Od l. 1850 do 1854 je bil na graškem vseučilišču slovenski tečaj za juriste, o čemer je govoril že gosp. poslanec iz južne Štajerske; ravno sedaj je večja in nujnejša potreba slovenske stolice, kakor sploh preje kedaj. Kajti v slovenskih pokrajinah se slovenski uraduje, obravnava in na šolah poučuje. Potrebno je torej, da si uradniki pridobé temeljito znanje slovenskega jezika in da se v ta namen ustanovi za slovenski jezik posebna stolica, kakor so na raznih vseučiliščih za druge deželne jezike. Tako je v Crnovicah poleg stolice za občno slovansko filologijo tudi stolica za rusinski jezik in slovstvo; v Lvovu sta poleg stolice za slovansko filologijo še dve drugi, za poljski in rusinski jezik. Pred dvema letoma je vlada ondi ustanovila še posebno stolico za rusinsko zgodovino in profesorja je poklicala iz Rusije. Rusini imajo torej za svoj jezik tri stolice, katere jim od srca privoščimo in za katere se je potrudil gotovo tudi ministerski predsednik kot bivši ces. namestnik v Galiciji, uvažujoč potrebe rusinskega naroda. Tudi v Pragi imajo poleg stolice za slovansko filologijo še posebno stolico za češki jezik in slovstvo.

V Inomostu je na nemškem vseučilišču posebna stolica za italijanski jezik, v Gradcu so pred tremi leti poleg stolice za romansko filologijo ustanovili še posebno profesuro za italijanski jezik in slovstvo, akoravno italijanščina na Štajerskem ni v deželi navaden jezik.

Rumuni, katerih je v totranski Avstriji le 200.000 duš, imajo v Crnovicah, kar je popolnem v redu, posebno stolico za svoj jezik in slovstvo.

Pruska vlada, ki ni posebno naklonjena Poljakom, je na vseučilišču v Vratislavi ustanovila stolico za poljski jezik in slovstvo.

Ako vse to uvažate, gospoda moja, in če še pomislite, s koliko žilavostjo se Italijani, katerih je do pol milijona v Avstriji, potezajo za ital. vseučilišče v Trstu, gotovo ne morete šteti v zlo dvema milijonoma Slovencev in Hrvatov, ako zahtevajo svojo visoko šolo, in dokler te ni, vsaj večjo gojitev njihovih jezikov na sedanjih vseučiliščih. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. februarja.

Občinske volitve na Dunaju. Včeraj je bil prvi volilni dan pri občinskih volitvah na Dunaju. Odločiti se je moralo, ali bodo ohranili ta dan antisemitje vseh 46 kandidatov, katere so si pridobili pri zadnjih volitvah 3. razreda, ali so še v tem ratredu neomejeni gospodarji. — Boj je bil vroč. Liberalna stranka je napela vse sile, da bi rešila vsaj notranje mesto in drugi okraj. Naročila je tudi socialne demokrate, da so postavili svoje kandidate, s katerimi naj bi begali protiliberalne volilce. — Toda vse ni nič pomagalo. Na vsej črti so zopet včeraj liberalci pogoreli; tudi v prvem in drugem okraju ni nič pomagal njih denar, katerega so s polnimi rokami sipali mej volilce. Vsakdo se more te zmage radovati, ker kaže, da je na Dunaju še vedno doma značajnost in krščanstvo, ki neče več nositi židovskega jarma. Podrobnosti o teh volitvah je najti mej brzojavi v današnjem listu.

V budgetnem odseku je predlagal načelnik dr. Russ, naj se izroči vladna predloga o pokojninah za uradnike in njihove vdove ter sirote z ozirom na veliko važnost posl. Beeru, ki je bil svojedobno poročevalec v pododseku za urejevanje uradniških plač, in posl. Lupulu kot poročevalcu o penzijskem proračunu. Ob enem je predlagal, naj sklene odsek, da morata imenovana poslanca v teku osmih dni poročati v odseku. Posl. dr. Steinwender, dr. Bareuther in baron Morsey so bili mnenja, da se izroči predloga nekdanjemu pododseku za urejevanje uradniških plač, da bode finančni minister na ta način poučen o raznih glasovih, ki se javljajo v zbornici. Po nekaterih pojasnilih poslanca Rutovskega, Lupula in dr. Fuxa, se je vsprejel predlog načelnika Russa. Konečno je rešil odsek ostale račune za l. 1894 ter proračun melioracijskega zaklada za l. 1896.

Gospodska zbornica ima jutri popoldne svojo drugo sejo. Na dnevnem redu je prvo branje predloga barona Pražaka glede zakona o določbah mezdnih doklad za svetnike višjega sodnijskega in kasacijskega dvora. Konečno se vrši volitev petih članov v kvotno deputacijo.

Bolgartija. Knez Ferdinand še sedaj nima v roki potrdila, da so ga evropske velevalsti res priznale bolgarskim knezom, akoravno je prejel turški sultan po svojih zunanjih zastopnikih ugodne odgovore. Morda je sultan uvidel, da je storil prenačilen korak, in namerava z odlašanjem poravnati, kar je zakrivil. — V katoliških cerkvah so se opustile molitve za kneza, opravljajo se pa mesto tega molitve za bolgarsko ljudstvo. — Pričetkom prihodnjega meseca se vrše dopolnilne volitve v poslansko zbornico. Za izpraznjena mesta kandidujejo sedanji glavni tajnik Benev, ki namerava odložiti dosedanje službo, notar Anastarov, general Nikolaye, Cankov in njegov

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

Taša se je zopet razsrdila.

„Vi se smežete“, začela je znova, jedva vzdružaje solze, „a tu se ni čemu smejati. Nazvanje ‚slavjanofilov‘ ni prosto razumno. Kakor ne more biti v Nemčiji germanofobov in germanofilov, takó ne more biti tudi pri nas slavjanofilov in fobov. Mi smo — Rusi in moramo ostati taki, ljubiti svojo domovino, svoj narod in njegove ideale. Vi pravite: saj jih ni. Toda je li možno živeti brez njih, se li dá misliti samostojno tak obstanek? Človek in narod brez ideala izginja in prihaja pod vlast močnejšega, seveda npravstveno močnejšega. A pogledjte, Rusija živi uže mnogo vekov, živi in se krepeča. Kako mislite: zakaj? ker so se ugnezdili v Petrogradu liberalci? Da, rodili so se in umró — sedanja Rusija jih pa ni zapazi ne in bode živela vendar-le po svoje. Se li štejemó samó v Petrogradu z osmico v 80.000.000 Rusih, ostalo prebivalstvo Rusije pa z ničlami . . . je li v resnici to takó? Smo li bili morda krepki s tem, da smo bili pri Petru Velikem Holandci, pri Ani Ivanovni Nemci, pri Katarini Francozi, pri Aleksandru I. pa Angličani? Ne, mi smo krepki samó z ideali našega naroda, t. j. z njegovo vero, ljubavjo do domovine in carja . . . Povejte, je bil li podoben primer v katerej-koli zgodovini, da bi ves narod, kakor jeden človek, znesel poslednje svoje premoženje na trg, ko je Minin po-

vzdignol svoj glas? . . Ruski narod je morda nereden, pijančuje, seče drevesca, katera je usadil g. Bahtemin, a ko je potreba, ko se mora v resnici pokazati, tedaj ne omahuje, tedaj je tak velikan, pred katerim se mora samó pokloniti. S tem smo silni, s tem živimo. In vsak Rus razume in čuti to . . . Da, morda sedaj, tudi takoj, ako je treba . . . oddam vse, kar imam, briljante, ljubljene reči, poslednjo obleko, ako je treba . . . tudi mama oddá, to vem . . .“

Grofica se je zasmehljala in gledala na svojo prekrasno hčer, ki je bila razburjena, razvnetá in zato še bolj mila in krasna. Stara Ljvova je prijazno pritrjevala z glavo pri vsakej Tašinej besedici. Kašinskij se je grbančil. Ilija Dmitrijevič je čutil neko šegetanje v nosu in nenavadno mokroto v očeh; prišel je v enak zamaknjen položaj, kakoršen ga je vedno obdajal v mladosti, ko je slišal vojaško godbo, ki je šla po ulici pred vojaki . . .

„Da, grofica, da . . .“ potrudil se je izgovoriti.

Bahtemin je bil zamišljeno miren . . .

„Da, kdor pa ne more takó čutiti, grofica?“ prašal je takó resno, kakor nikdar še v svojem življenji.

„Kdor pa ne more čutiti takó“, pristavila je Taša, „oni ni Rus; to se pravi človek . . .“

„Nepotreben“, dostavil je Bahtemin.

Stegnil je roko, vzel vrč s kavo in vlil si v čašo poslednje kaplje kave. Taša je pogledala na-nj.

„Da, nepotreben“, ponovil je on, otožno nasmehljal se samó z ustnicami in gledal na Tašo s hudimi, mučnimi očmi.

„E-e, ne, zakaj“, dela je grofica, da bi takoj pripomogla hčeri, in skušala govoriti posebno mehko, „vsak ima svoj razum, svoje mnenje . . .“

„Gotovo“, pritrčila je Ljvova, „svoje mnenje, ki . . .“

In začela je govoriti o mnenjih in iskrenosti v mnenjih; Taša je pa ni poslušala. Jako se je vestila in žal jej je bilo, da je razžalila nehoté morda Bahtemina. V trenutku, ko je rekel Stefan Alekséjevič: „nepotreben“, vzpomnila se je, kaj jej je pravil Ljvov o bolnem Bahteminu, in nevoljna na-se, obžalovanje za nastalo v njej ostrost in pomilovanje Bahtemina, kateri, kakor se jej je zdelo, je moral imeti veliko, nikomu znano gorjé — napolnili so njeno dušo. Malodušno in sramežljivo je pogledala na Stefana Alekséjeviča in odšla h Knausu. Ko je pa naposled dež nekoliko potihnil, hudo vreme končalo, in vsi, sedši v kočije, odpeljali se v Baden, ostala je v vozu z materjo, Ljvovo in Kašinskim in povedala takoj materi, da jo je mučilo.

„Strašno mi je neprijetno in žal, strašno neprijetno“.

Grofica je bila tudi nezadovoljna.

„Da“, dejala je ona, „mora se bolj varovati“.

„Ah . . . nič“, nasmejale se je Kašinskij, „zmagovalcev ne sodijo“.

Taša je pa vzdahnila in pomajala z glavo . . .

Cutila se je krivo. (Dalje sledi.)

sorodnik Ludskanov. Kakor se zagotavlja, ne nasprotuje vlada Cankovi kandidaturi.

Nemčija. Na strankarskem shodu, katerega je priredila krščansko socialna stranka 26. t. m. v Frankobrodu na Menu, se je dogljal popolen razpor mej konservativno in krščansko-socialno stranko. Vodja krščanskih socialistov Stöcker je v daljšem govoru pojasnjeval stališče imenovane stranke nasproti konservativni in pozivljal navzoče, naj se izreko za ustanovitev popolno samostojne stranke. V tem smislu stavljena resolucija se je vsprejela skoro soglasno. Kot volilno smer so vsprejeli ono, ki pobija vse, kar stavi srednjim strankam zopernatelne pogoje, dalje vse teorije, ki zastopajo absolutno ekonomično enakost. Za svoje glasilo so si izbrali dosedaj konservativni list „Volk“, ki bode nadalje zastopal samo krščansko-socialne interese. Stöcker je postal na ta način odločen nasprotnik konservativne stranke, in se s tem jako zameril ne samo svojim nekdanjim pristašem, marveč tudi naprednim liberalcem.

Špantja. Prva, akoravno ne direktna posledica dolgotrajne vojske na Kubi se je pojavila včeraj, ko je sklenil ministerski svet v svoji včerajšnji seji, da se morata razpustiti obe zbornici. Vlada je namreč uvidela, da ji dosednji zbornici ne bodeta več dolgo naklonjeni in vsled tega ne bodeta hoteli dovoljevati vedno novih kreditov za vzdrževanje brezplodne vojske na Kubi. Mej prebivalstvom vlada splešna nezadovoljnost, ker vidi, da tudi največje žrtve ne pomorejo do zaželenega cilja. Nič ne koristijo, da je odslovljen maršal Martinez Campos in postavljen na njegovo mesto „energični“ general Weyler, kajti vstahi so še vedno neutrujeni bojovníki za svojo svobodo. Da bi si vlada toraj nekoliko pomogla iz zadrege, se je odločila za razpuščenje obeh zbornic, meneč, da bode z novoizvoljenimi poslanci lažje izvedla svoje načrte. Volitev za poslansko zbornico se vrši 12., za senat pa 26. aprila. Prva seja novih zbornic se vrši 11. maja. Do tedaj bode vlada neovirano postopala in skušala pomiriti razburjene duhove. Ze sedaj se je pa osnoval pod predsedstvom Sagoste poseben odbor, v katerem so zastopani bivši ministri in ki deluje na to, da se kolikor največ volilcev zdrži vsake volitve. Vlada toraj ne more imeti mnogo nade, da bi po novih volitvah dosegla svoj namen.

Cerkveni letopis.

Misijon.

Iz Žužemberka. Pustni torek popoldne sklenili smo najst dni trajajoči misijon. Vodili so ga č. gospodje lazaristi: P. Nežmah, Krivec in Navinšek. Po božiču smo imeli v župniji osepnice in zato je bilo sl. c. k. okrajno glavarstvo v Novem mestu misijon prepovedalo, kar je ljudstvo silno razburilo; a ko se je dokazalo, da ni nikake kužne bolezni več, se je prepoved takoj umaknila. — Z nenavadno vnemo se je ljudstvo ves čas misijonskih govorov vdeleževalo; dasi je žužemberska cerkev velika, vendar je bila vsak dan trikrat natlačeno polna, in zadnje dni so še tujci tako pritiskali, da se je bilo bati nesreče. Pri izpovednicah so mnogi po poldrugi dan čakali, da so prišli na vrsto. Rednih izpovednikov je bilo 12—13. Obhajanih je bilo nad 4400 vernikov, med njimi tuji iz 16 sosednjih župnij. Mnogo sadu smo upali od misijona, doživeli smo ga še več. Posebno veselilo je vsakega, ko je videl domače in tuje omikanejšje kroge pri misijonskih govorih in sv. zakramentih, le nekatere tu delujoče tujce smo pogrešali, hvala Bogu, da jih je jako malo. Krasno vreme je pač veliko pripomoglo, da je bila udeležba tako velikanska.

Vršilo se je vse v najlepšem redu in izvršilo brez vsake nezgode. Dnevi misijona so bili dnevi duhovnega veselja in marsikomu je porosilo oko, ko so č. gg. misijonarji odhajali. Spodobi se, da jih pristrčno zahvalimo za vse, kar so nam dobrega storili, prinesli so nam mir, spravili nas z Bogom in bližnjim. Bog jim z obilnimi milostmi povrni trud, ki so ga imeli z nami. Pristrčna hvala bodi tudi č. gg. sosedom, ki so vstrajno pomagali pri izpovedi. Bogu, darovalcu vse milosti, pa bodi večna čast za neštete duhovne dobrate, ki jih je delil ob sv. misijonu. Podpiraj nas neskončno usmiljeni Bog s svojo milostjo, da ostanemo stanovitni.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. februarja.

(Narodnost v besedah in dejanju.) Kar se toliko govori in piše o narodnosti in podpiranju domačih obrtnikov, je žalibog dandanes le prevečkrat laž. Posebno od nasprotnega t. zv. narodno-naprednega tabora se kaj lepo podpira narodnost. Vzemimo n. pr. v misel „Narodni dom“ in njega električno razsvetljavo. Kaj pravite, kedo neki bo tisti izvoljenec, ki bo v narodni kurjašnici nastavljen pri strojih za strojevodja? Domačin ali tujec? O domačinu se v „Narodnem domu“ niti govora ni, da bi bil sprejet kot kurjač (Heizer), kot strojevodja (Maschinist) ali kaj drugega. Kedo bo pa neki ta izvoljenec? Gotovo kak Nemec ali Čeh? No, če domačin vpraša za to službo, reče se mu: „Ga že imamo.“ Kolikor vem, je sprejet tujec iz Dunaja ali Gradca, toraj trd Nemec. Je-li to podpiranje naroda? Menim, da to ni nikako pravo ravnanje „narodne stranke“, da vsprejmejo tujca, mesto domačina v službo in to celo pri „Narodnem domu“, saj pripomogli so le Slovenci s svojimi doneski za to hišo. Ravno to velja o deželni bolnici. O narodnost in nje blago podpiranje domačinov! — Ker sem kot kurjač ali strojepaznik iskal pri obeh zavodih službe in bil izrečno odbit, se danes oglašam po vsej pravici v tem časniku. Ne podpisani in vendar dobro poznan. — Dostavek „Glasnikovega“ uredništva: „Narodni dom“ je že preje odbil ponudbe domačih slovenskih obrtnikov in je dal tujcem delo in zaslužek. Gostilno je razpisal po nemških časopisih, češ da domačini niso zato. Da nastavlja tujce naši nasprotniki, ni čuda. Umevamo, zakaj n. pr. kranjska industrijska in stavbna družba, Tönnies, Janež itd. na tak način podpirajo nemštvo, a da ravno tako dela tudi „narodni“ zavod, nam je neumljivo. Poleg „Narodnega doma“ uprave moramo na tem mestu še jednega podjetnika posebej omenjati. Ta je zvonar Samassa, ki v svojem zavodu izdeluje za katoliške cerkve bogočastne stvari, zvonove, svečnike, kadilnice, in ima za delovodja protestanta, za prvega delavca tudi protestanta. Ti možje pa h krati tudi najbolj tlačijo delavce. Zalostno!

(Osebnosti.) Presvitli cesar je gospodu Nikolaju Badevincu, umirovljenemu c. k. dvornemu svetniku in posestniku na Radovici podelil plemenitaški stan. Na mnogsja leta! — Oskrbnikom nemškega viteškega reda v Metliki je imenovan domačin, gospod Davorin Vukšinič, posestnik in župan v Božakovem. Čestitamo!

(Slovensko gledališče.) Druga predstava opere „Faust“ ni prav nič zaostala za premijero. Pohvalne besede, ki smo jih zapisali o premijeri, so še bolj na mestu za sinočno predstavo. Take vzorne predstave so v čast našemu zavodu, s takimi predstavami se spolnjuje namen slovenskega gledališča in razširja njegov upliv. Če bi poklicani faktorji, izvršujoč svojo dolžnost napram zavodu in občinstvu, vedno poskrbeli za take predstave, bi tudi občinstvo vedno storilo svojo dolžnost. Vse poročilo o „Faustu“ bi lahko skrčili v jeden stavek: Tako dovršeno se še nobena opera ni pela na našem odru. Solisti so izzivali viharo odobravanje, posebno gospoda Nollija je občinstvo koncem četrtega dejanja navdušeno klicalo. — Jutri se tretjič poje „Faust“. Kdor se hoče veseliti napredka slovenskega gledališča ter ljubi krasno godbo in petje, naj si ogleda „Fausta“. Pri predstavah, odgovarjajočih plemenitemu stremljenju slovenskega gledališča, zasluzi intendantca vsestranske podpore.

(Izpred porotnega sodišča.) Tretji dan sta bila pred porotniki zidarja Miha Pezdir in Brajer iz Bizovika pri Ljubljani zaradi uboja. Po dogovoru mej njima je namreč Pezdir zasledoval Dimnika, ki je šel pred okno neke hiše „klicat“, a je pod oknom zaspal. Pezdir ga ondi dobi ter z nožem suni tako, da mu je presekla glavno žilo. Vsled tega je Dimnik kmalu na to umrl ležeč pod oknom. Sodišče je obsodilo Brajerja na osem, Pezdirja na sedem let hude ječe.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 16. do 22. febr. je bilo 19 novorojenih, 2 mrtvorojena, umrlo jih je 18; med njimi 2 za vrtico, 3 za jetiko, 1 za vnetjem sopil-

nih organov, 2 za želodčnim katarom, 1 vsled mrtvoda, 5 vsled starostne oslabelosti, 4 za različnimi boleznimi; med njimi sta 2 tujca, 3 iz zavodov; za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: 5 za škariatico, 10 za vrtico.

(Mrak meseca) bode danes zvečer ob 7. uri in 14 minut.

(Iz Ajdovca) 26. febr.: Najbolja je zmiraj še voda, to resnico starega grškega modrijana občutimo mi letošnjo zimo še posebno, saj je pa res vreme takošno, da bi ga tudi najboljši vremenski prorok ne bil tacega pričakoval. Za nas je to precej hud udarec, ker je jelo primanjkovati vode in so vsi vodnjaki že prazni. Zdi se, kakor da bi hotela narodna pesen popisovati tudi naš kraj, ko govori: „Oj, ni ga studenca, — Ne bistre vode; — Dež, roso v luže — V kapnico love.“ Toda sedaj ni bilo tudi ne dežja in rose in ljudje so morali od daleč nositi sneg, da so ga topili in tako dobivali potrebne vode; kajti tekoča voda Krka je oddaljena dobre dve uri. Občutila je pri tem živina in tudi ljudje smo pogrešali tega najboljšega sredstva zoper žejo. Sedaj imamo sneg, pa pridružila se mu je huda burja, katera dela velike zamete in opovira s tem svojo pot. Toda pri vsem tem nam vender še primanjkuje vode in kaže se tudi pri nas potreba vodovoda. Zato bi bil rad zelo glassen, da bi se tudi v deželni zbor slišala naša stiska in potreba in se tudi nas usmilili gg. poslanci in nam naklonili tako potreben vodovod. Ta bi bil za našo okolico velike važnosti, ker smo tako oddaljeni od tekoče vode. Značiti ne bi bila ta misel prenapačna, ako bi se vzela v prevdarek, značiti celo večje vrednosti, kakor, kakor če bi se delali veliki vodnjaki, kakor se je mislilo. Posebnih novostij ni pri nas, razven, da je otroke nadlegovala precej časa davica in jih je tudi mnogo vzela. Sedaj je pojenjala ta nadležna bolezen.

(Kanončno obiskovanje in sv. birma v lavantinski škofiji) bo letos v dekanijah Jarenina, Kozje, Marenberg in Rogatec.

(Pri občinskih volitvah v Gornji Radgoni) so žal zopet zmagali nemškutarji; izmed Slovencev je izvoljen samo župan ščavniški, Kraner.

(Franceski duhovniki zoper prostozidarje.) Zaradi vednih napadov, s katerimi izpodkopavajo prostozidarski časopisi vero, ustanavljajo duhovni po škofijah društva, kojih namen je, tožiti vsako framaonsko laž. Ravno zdaj se bodo vršile tri velike obravnave. 386 mašnikov tarbske škofije toži prostozidarski list „L'Echo de Paris“; 559 duhovnov quimperske škofije toži „Journal de Seine-et-Oise“ in 415 župnikov Saint Flourske škofije časopis „Haute-Auvergne“. Tožbe so napravile velik strah med zidarskimi glasili. L. + 38.

Društva.

(Zenska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu.) Poziv na redni občni zbor, ki bode dne 1. marca t. l. ob 3. uri pop. v prostorih „Slovenske čitalnice“ (Via S. Francesco N. 2, I. nad.). — Dnevni red: 1. Nagovor prvostopnice. 2. Poročilo tajništva o delovanju podružnice l 1895. 3. Poročilo blagajništva. 4. Volitev novega načelnštva. — Častite družabnice vabi, da se vdeležijo v obilnem številu tega zbora. V Trstu, 21. februarja 1896. — Opomnja: C. družabnice morejo uvesti v zbor tudi druge rodoljubke, ki se želijo vpisati v podružnico. Društvenina se lahko plača istega dne.

Načelnštvo ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Telegrami.

Dunaj, 28. februarja. V državni zbornici se je predsednik s sočutnimi besedami spominjal umrlega nadvojvode Albrechta Salvatorja. Sklenilo se je izreči cesarju ob tej izgubi sočutje zbornice.

Dunaj, 28. februarja. Vdeležba pri včerajšnjih volitvah je bila ogromna. Od 56.000 volilcev se je vdeležilo volitev 42.000. Od teh so dobili antisemiti 33.000, liberalci 9.000 in socialni demokratje 1.000 glasov. Antisemitje so zmagali v vseh 19. volilnih

Najbolje priporočena
za prekrbljenje vseh
v kurznem listu
zasnamljenih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

okrajih z velikimi večinami. — V prvem in drugem volilnem okraju, za katera so se liberalci trudili na vse pretege, znaša protiliberalna večina 200 do 300 glasov. Antisemitje so dobili sedaj nad 3000 glasov več nego septembra meseca v tretjem razredu. Nepopisno naudušenje je sinoči vladalo po vsem mestu, koder bivajo prijatelji krščanskega ljudstva.

Dunaj, 28. februarja. V državni zbornici se je danes rešila točka proračuna naučnega ministra o srednjih šolah. Živahen je bil razgovor glede 6000 gld. za celjsko slovensko-nemško gimnazijo. Nemški nacionalci in liberalci so zopet naporili vse sile, da bi se ta svota izbrisala iz proračuna. Poslanec Hofman je stavil predlog, naj se svota za celjsko gimnazijo izbrše, ter zahteval zato glasovanje po imenih. Pri glasovanju je bil Hofmanov predlog odklonjen s 141 proti 108 glasovom. Nemški prenapeteži so jo torej zopet drugič skupili.

Bolzan, 28. februarja. Nadvojvoda Albrecht Salvator je umrl včeraj zvečer ob 6. uri 30 minut.

Karvin, 28. februarja. V grofa Laritz-a premogovniku nastavljeni delavci zahtevajo 25 odstotno zvišanje plače, točno tedensko izplačevanje ter več sprememb glede odpovedi. Omenjene opravičene zahteve so se jim odklonile.

Opava, 28. febr. Včeraj popoldne ob 4. uri je odšel batalijon pehotnega polka v premogarne, koder so delavci ustavili delo.

Budimpešta, 28. februarja. Včeraj dopoldne so se pričele pod predsedstvom kneza primasa Vaszary-ja škofovske konference. Svojo odsotnost so opravičili nadškof Samassa, škofje Schlauch, Pavel, Hidasy, Schuster in Lönhart.

Rim, 28. februarja. Papež je vsprejel danes voščila diplomatskih zastopnikov povodom bližnje osemnajste obletnice svojega vladanja.

Rim, 28. februarja. Kralj se odpelje v nedeljo popoldne v spremstvu vojnega ministra in več dostojanstvenikov v Neapol, da pozdravi v Afriko odhajajoče vojake.

Berolin, 28. februarja. V včerajšnji seji poslanske zbornice je zavračal naučni minister pritožbe Poljakov glede jezikovnih razmer ter povdarjal, da se mora pojavljati nemški duh po vseh delih Nemčije ter da ne bode dovolil Poljakom nikakih ugodnostij, kajti ti niso nikdar zadovoljni.

Carigrad, 28. februarja. V Zeitunu vlada še vedno velika revščina. Vlada je obljubila, da bode preskrbljevala one, ki nočejo oditi iz Zeituna. Pojavile so se tudi mnogovrstne bolezni. Vsak dan umrje približno 50 oseb.

Svilnati damasti 65 kr.

do gld. 14-65 meter — istotako tudi črna, bela in barvena Hennebergova svila od 35 kr. do gld. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okoli 240 raznih kakovostij in 2000 raznih barv, vzorcev itd.) poštnine in carine presto na dom. — Vzorec obratno. — Dvojnati pisni port v Švico. 30 9-3 6

Tovarne za svilo G. Henneberg
c. in kr. dvorni zalagatelj, Curih.

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušene učinka je železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4-50. (122 50-3) 2

Umrli so:

26. februarja. Ana Matjan, posestnikova hči, 15½ leta, Florjanske ulice 29, jetika. — Marija pl. Boichetta, polkovnikova vdova, 85 let, Stari trg 3, kap.

27. februarja. Janez Stergar, delavec, 52 let, Illova 34, plućnica.

Tuji.

26. februarja.

Pri **Stonu**: Mosetig, Ridler, Muok, Hecke, Krupka, Koudela, Elger, Barasch, Mass z Dunaja. — Kramer iz Bonn-a. — Petellin iz Trsta. — Suppanz iz Pristove. — Sprinar iz Grada. — Schungart iz Berolina.

Pri **Maliču**: Langer, Dannemann, Amberger, Schild z Dunaja. — Carlebach iz Frankobroda o. M. — Knipping iz Elberfeld-a.

Pri **Lloydu**: Egerer z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Magovaz iz Metlike. — Petschnigg iz Celovca.

Pri **davarskem dvoru**: Robavs iz Smartnega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
27	9. zvečer	734.8	+0.2	brev.	oblačno	
28	7. jutraj	736.1	-1.3	sl. sever	megla	0.0
	2. popol.	735.8	+4.9	sl. jvzh.	skoro obl.	

Srednja včerašnja temperatura -0.1°, in za 1-2° pod normalom.

154 1-1

V svojem in imenu svojih treh bratov, sestre in dragih sorodnikov naznanjam vsem prijateljem in duh. sobratom, da je moja ljuba sestra

Helena

danes po daljši hudi bolezni, previdena s sv. zakramenti, v 54. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v soboto dopoldne ob 10. uri.

Priporočam jo v prijazen spomin in pobožno molitev.

Na Jesenicah, dne 27. februarja 1896.

Janez Keršič,
župnik.

Zahvala.

155 1-1

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob smrti našega preljubega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, brata, zeta in svaka, gospoda

dr. Josipa Sajovic-a,

za lepe vence in obilo spremljevanje pokojnika k zadnjemu počitku izreka vsem najsrčnejšo zahvalo

žalujoča rodbina.

Javna zahvala.

Velecijena gospoda brata Ivan i Ignac Zupan iz Kamnegorice (Steinbüchel) u Kranjskoj, sagradili su za ovmjestnu nadžupnu crkvu nove orgulje. Sestmesečni trud uložili su ne u vlastiti svoj interes, nego u značaj rada i časti. Prigodom kolaudacije bijasmo iznenadjeni, jer je radnja nadmašila svako očekivanje u djelu i u cjeni.

Ne želimo ovime podastrijeti obilnu amerikansku reklamu, takove oni ne trebaju: samo djelo jest za njih sjajna preporuka! Mi izjavljujemo slijedeće:

Brata Zupan jesu vještaci prvoga reda. Dičimo se time, da su brata Slovenci, a ujedno žalimo, da ne imamo hrvatske, tako vješte ruke na tom polju. Dobro proročstvo i proučiv tehničko-umjetne zahtjeve pri gradnji orgulja, tvrdimo, da je tvrdka „Brata Zupan“ prosvjetna luč našega juga.

Mili prijatelji! U dičnom spominjanju ostat će te Vi kod nas! Mi Vas u dušu poznajemo, pak Vam zašto — imajuć na umu historijski opravdanu bratsku našu zajednicu — poručujemo: Hrvati znati će, na koga će se u svojoj potrebi obratiti! Svoj k svomu! 156 1-1

Bratski pozdrav šaljemo Vam u ime svih.

Metković (Dalmacija), 23. veljače 1896.

Fra Šime Bušelić,

nadžupnik, u ime crkvinarstva i pučanstva u Metkoviću.

Kolaudator: Karlo Pienta,

diplomirani učitelj glazbe i pjevanja za više pučke, srednje i učiteljske škole te strukovne javne i privatne zavode.

Krtačarskega učenca

sprejme takoj 153 3-2

Janez Weis v Kamniku.

Ne tratite tuje bobove kave, ki nima nič redilnega!

Kdor pa vzame 2/3 prave

Kneippove

sladne kave,

a v rudečih zavitkih

s tu pristavljeno varstveno znamko, in 1/3 prave 145 24-2

Oelz-ove kave,

dobi odlično, redilno in dober kup kavino pijačo.

Na prodaj je povsod.

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčajo želodec); rabijo pri nape-njanji in zapečenosti preobloženem želodcu z jedili in pijačami itd.

Steklenica z rabilnim navódom velja 20 kr., tuat 2 gld., 3 tuate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

449 8 zraven rotovža v Ljubljani.

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Dunajska borza.

Dne 28. februarja.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 „ 95 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 10 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 30 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 90 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 „ 80 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	991 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	376 „ 69 „
London vista	120 „ 70 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ — 1/2 „
20 mark	11 „ 79 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 57 „
Italijanski bankovci	42 „ 90 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „

Dne 27. februarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 „ 25 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ — „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ — „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „ — „
Posojilo goriskega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 35 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 15 „
Priporitetne obveznice državne železnice	223 „ — „
„ „ južne železnice 3%	164 „ 80 „
„ „ južne železnice 5%	130 „ 40 „
„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 „ — „
Avstrijske rubežne križe srečke, 10 gld.	18 „ 40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 75 „
Salmove srečke, 40 gld.	68 „ — „
St. Genóis srečke, 40 gld.	72 „ 50 „
Waldsteimove srečke, 20 gld.	54 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	171 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 3460	— „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	450 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	96 „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	64 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	84 „ 60 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	162 „ — „
Papirnih rubljev 100	125 „ 12 „

Nakup in prodaja
vsa vrstna državna papirja, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za izgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.
nalozovanja pri glavnic.